

CENTRALE RAAD VAN BEROEP

AOW 1993/140

UITSPRAAK

in het geding tussen:

A. wonende te Kranenburg (Duitsland). Eiseres

en

het bestuur van de Sociale Verzekeringsbank gedaagde.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Bij brief van 19 mei 1993 heeft gedaagde eiseres in kennis gesteld van de beslissing dat zij niet bevoegd is deel te nemen aan de vrijwillige verzekering

-ingevolge de Algemene Ouderdomswet (hierna: AOW) en de Algemene Weduwen en Wezenwet (hierna: AWW) op grond van Bijlage VI bij de EEG-verordening nr 1408/71. aangezien zij zich niet voor 2 augustus 1990 heeft aangemeld.

De Arrondissementsrechtbank te Amsterdam heeft het tegen deze beslissing ingestelde beroep bij uitspraak van 9 november 1993 ongegrond verklaard. In hoger beroep is namens eiseres verzocht de bestreden beslissing alsnog te vernietigen en te bepalen dat eiseres voor aanmelding krachtens de vrijwillige AOW/AWW-verzekering in aanmerking dient te komen.

Het geding is behandeld ter terechtzitting van de Raad, gehouden op 21 oktober 1994. Eiseres is daar in persoon verschenen, bijgestaan door mr R.V.H. Jonker, advocaat te Amsterdam, als haar raadsman. Gedaagde is verschenen bij gemachtigde mr B.T.S.J. Maarschalkerweerd, werkzaam bij de Sociale Verzekeringsbank.

II. MOTIVERING

Met ingang van 1 januari 1994 is de Algemene Wet bestuursrecht (hierna: Awb) in werking getreden en de Beroepswet gewijzigd. De in dit kader gegeven wettelijke regels van overgangsrecht brengen echter mee dat op het onderhavige hoger beroep moet worden beslist met toepassing van het procesrecht zoals dat luidde voor 1 januari 1994 behoudens wat betreft de mogelijkheid van vergoeding van proceskosten als geregeld in artikel 8:75 van de Awb.

Eiseres woont met haar echtgenoot in Duitsland. De echtgenoot is in Nederland in dienstbetrekking werkzaam en uit dien hoofde verzekerd ingevolge (onder meer) de Nederlandse AOW en AWW. Eiseres zelf is niet in dienstbetrekking of als zelfstandige werkzaam.

In het kader van de Europese regelgeving gold bij de toepassing van de AOW in EG verband voor 2 augustus 1989 een regime op grond waarvan bij de vaststelling van het AOW pensioen onder bepaalde voorwaarden voor de gehuwde vrouw tijdvakken als verzekerd konden worden aangemerkt gedurende welke haar echtgenoot (daadwerkelijk) AOW -verzekerd was geweest. Bij de wijziging van EEG-verordening nr 1408/71 d.d. 18 juli 1989, voorzover hier relevant in werking getreden op 2 augustus 1989 en wat dit onderdeel betreft tot stand

gekomen als gevolg van de wijzigingen in de AOW in 1985 is in plaats van dit regime de mogelijkheid van vrijwillige verzekering voor de AOW (en de AWW) geïntroduceerd voor de huwelijkspartner van de ingevolge die wetten verzekerde persoon. In het geval dat laatstbedoelde op 2 augustus 1989 verzekerd was -zoals in casu-, ving de in de regeling neergelegde aanmeldingstermijn van een jaar voor de vrijwillige verzekering van de huwelijkspartner aan op 2 augustus 1989 (zie Bijlage VI onderdeel J. sub 2. onder g. bij EEG-verordening nr. 1408/71). Voor eiseres gold derhalve dat zij voor 2 augustus 1990 haar wens tot deelname aan de vrijwillige verzekering te kennen had moeten geven, hetgeen niet is gebeurd. De Raad ziet geen gronden om gedaagdes bestreden beslissing, waarin de consequentie van de overschrijding van de aanmeldingstermijn is neergelegd, voor onjuist te houden. Daarbij wijst de Raad erop, dat de onderwerpelijke regeling een imperatief karakter heeft. Voor een afweging van het belang van eiseres bij vrijwillige verzekering -welk belang ontegenzeggelijk groot is- tegen dat van gedaagde bij een strikte hantering van de aanmeldingstermijn, zoals in het beroepschrift gesuggereerd, is dan ook naar het oordeel van de Raad geen ruimte. Uit hetgeen gedaagde heeft meegedeeld omtrent de wijze waarop en de mate waarin bekendheid is gegeven aan de regeling, blijkt voorts dat zich hier niet een situatie voordoet waarin eiseres van het bestaan van de regeling geen kennis heeft kunnen dragen.

Het beroep, tenslotte, op het arrest van het EG-Hof d.d. 5 oktober 1994 in de Zaak C-165/91 moet falen nu het daarin gegeven oordeel geen betrekking heeft op de onderhavige regeling en casuspositie. De aangevallen uitspraak komt voor bevestiging in aanmerking. Er zijn geen termen om toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Awb.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep, Recht doende: Bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus gegeven door mr. N.J. Haverkamp als voorzitter en mr F.P. Zwart en mr. S.V. Hoogendijk-Deutsch als leden, in tegenwoordigheid van L.J. van Krimpen als

griffier. Uitgesproken in het openbaar op 18 november 1994 door voornoemde voorzitter in tegenwoordigheid van voornoemde griffier.

(get.) N.J. Haverkamp (get.) L.J. van Krimpen

18 november 1994